

Οι Ευρωπαϊκοί Κανονισμοί και η Ελληνική Βιομηχανική Παραγωγή

Πριν από λίγες μέρες άρχισε να εφαρμόζεται και στην Ελλάδα όπως και στις άλλες χώρες-μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης ο Ευρωπαϊκός Κανονισμός για τη Διακίνηση-Εμπορία Προϊόντων.

Ο Κανονισμός αυτός όπως και όλες οι προηγούμενες οδηγίες-κείμενα από την Ευρωπαϊκή Ένωση έχουν σκοπό την πλήρη και χωρίς εμπόδια διακίνηση και χρήση προϊόντων από χώρες της ΕΕ και του Ευρωπαϊκού Οικονομικού Χώρου και την υιοθέτηση διαδικασιών που εξασφαλίζουν την ισότιμη συμμετοχή σε διαγωνισμούς για προϊόντα και υπηρεσίες στον Ευρωπαϊκό χώρο.

Έχουν επίσης προηγηθεί τα Ευρωπαϊκά Πρότυπα (γνωστά ως EN) που αντικαθιστούν προηγούμενα εθνικά πρότυπα τα οποία εξασφαλίζουν όλες εκείνες τις απαιτούμενες ευρωπαϊκές προδιαγραφές σε μια μεγάλη ποικιλία προϊόντων. Τέλος έχουν δημιουργηθεί και οι Εθνικές προδιαγραφές, οι γνωστές ΕΤΕΠ, ώστε τα προϊόντα που παράγονται στην Ευρωπαϊκή Ένωση να ακολουθούν τις πιο αυστηρές προδιαγραφές παραγωγής.

Όλα αυτά αποτελούν πράγματι σημαντική συμβολή στην ιδέα της Ενωμένης Ευρώπης στην οποία όλοι συμμετέχουμε. Στη γραμμή αυτή βρίσκονται τα πολιτικά αλλά και τα υπηρεσιακά στελέχη των υπουργείων μας.

Με βάση τα παραπάνω καμιά χώρα δεν μπορεί να προστατευθεί από τις εισαγωγές ακριβών προϊόντων (αν αυτά αποφασίζονται σε ένα διαγωνισμό) και δεν μπορεί να προστατεύσει την αντίστοιχη βιομηχανική παραγωγή της. Δυστυχώς η εφαρμογή του Κανονισμού και των άλλων διατάξεων βρίσκει τη χώρα μας σε κατάσταση πολιορκίας με μεγάλο χρέος, με ανεργία που καταρρίπτει το ένα μετά το άλλο ρεκόρ και τις βιομηχανικές μονάδες και τις επιχειρήσεις γενικότερα να κλείνουν η μια μετά την άλλη.

Έτσι κριτήρια όπως η «μείωση των εισαγωγών», η «διατήρηση των θέσεων εργασίας στη βιομηχανία», η «βιωσιμότητα της εθνικής βιομηχανίας σε κρίσιμους κλάδους» δεν αποτελούν κριτήρια, με αποτέλεσμα το ισοζύγιο τρεχουσών συναλλαγών και συνεπώς το χρέος να διευρύνεται και το κλείσιμο Ελληνικών βιομηχανιών να επιταχύνεται με συνέπεια την χαοτική πια ανεργία και μάλιστα σε περιοχές που πλήττονται ήδη σημαντικά.

Μπροστά σε αυτή την κατάσταση κάτι πρέπει να γίνει. Δεν μπορεί η χώρα να εφαρμόζει «αγγελικά» τους κανόνες που την καταστρέφουν και τα στελέχη και οι υπάλληλοι της δημόσιας

διοίκησης να λειτουργούν ως εκπρόσωποι των Βρυξελλών και μόνο, χωρίς να αναλογίζονται τη ζημιά που κάνουν στη χώρα.

Κάτι πρέπει να γίνει εδώ. Η χώρα είναι σε κατάσταση πολέμου και δεν μπορεί να αυτοκτονεί με τα ίδια της τα χέρια.

Γ. Τσακίρης,
Καθηγητής Ε.Μ.Π.